

ærede Medlem sammenstilles f. Eks. med Hærens Laboratoriarbejdere, er dette fuldstændig misvisende, da Hærens Laboratoriarbejdere ere saa at sige private Arbejdere, idet de ere opsigelige med 14 Dages Varsel; de ere altsaa ikke *fast* ansatte og følgelig ikke underkastede den militære Jurisdiktion, lige saa lidt som de ere pensionsberettigede.

I Anledning af Bemærkningerne, som angaa en ret væsentlig Ting, om Besættelsen af de øverste tekniske Poster paa Orlogsværftet skal jeg, idet det ærede Medlem jo var imod Forbindelsen af det militære og det tekniske, anføre, at den nuværende Direktør og Underdirektørerne ere udgaaede fra Søofficersskolen og have ved senere Studium erhvervet sig saadanne Kundskaber, som have sat dem i Stand til at kunne forestaa de ledende tekniske Stillinger. Deres Uddannelse som Officerer vil altid komme dem til Nytte, thi det er klart, at en Marinetekniker kan ikke være Marinetekniker, uden at vide hvorledes det gaar til og ser ud paa Søen. Det skal imidlertid erkendes, at Mænd i overordnede tekniske Stillinger nu om Stunder maa besidde en grundig teknisk Uddannelse, og at vedkommende helst maa begynde paa et tidligere Stadium end efter Afgangen fra Søofficersskolen, og jeg har derfor straks ved min Overtagelse af Ministeriet taget Spørgsmaalet om Uddannelsen paa Marinens Undervisningsanstalter i sin Helhed op til nærmere Overvejelse bl. a. med det Grundlag, at Marinens tekniske Skole skulde uddanne Ingeniører dels til Maskin- og Søminekorpserne, dels til Orlogsværftets tekniske Afdelinger. Det er sandsynligt, at man blandt de fra en saadan Skole udgaaede Ingeniører kan skaffe brugbare Kræfter til Orlogsværftets ledende tekniske Stillinger. Det vil altid være vanskeligt i et Land som vort at skaffe dygtige Marineteknikere, der er saa overordentlig lidt Brug for dem, men jeg skal for øvrigt erindre om, at den Mand, der staar i Spidsen for Landets største Maskin- og Skibsværft, nemlig Burmeister & Wain, jo er en Søofficer, der er udgaaet fra Orlogsværftet. At gøre Administrationen paa Orlogsværftet mere civil, lader sig vanskeligt gøre. Orlogsværftet maa være en militær Institution. Om det derimod skulde være muligt at gøre den mere civil ved at Mestrene og Underofficererne ved Haandværkerkorpset berøves deres Uniform kan være ret rimeligt. Jeg tror ikke, der behøves Uniform for at forestaa en saadan Tjeneste, og jeg har ogsaa saa smaat i

Sinde at ville sørge for, at denne Udgift kan blive sparet. At det militære Element ikke er saa fremherskende paa Orlogsværftet vil man ogsaa faa bedst Indtryk af ved at efterse Styrkelisten over det arbejdende Mandskab. Den 18de Oktober i Aar var der 1961 Mand, deraf 1278 private Arbejdere og 315 faste Haandværkere. Jeg skal i denne Forbindelse udtale, at min Tanke gaar i den Retning at formindske den faste Styrke saa meget som muligt, indskrænke den til en lille vellønnet Stamme, som de private Arbejdere skulde slutte sig til, og saaledes, at der findes et rigeligt Tilsyn. Ved Tilsyn forstaaar jeg først og fremmest Ledelse og ikke Polititilsyn, og denne Ledelse er nødvendig, fordi hele vort Arbejde er saa spredt. Der arbejdes jo ikke alene paa Land, men ogsaa om Bord i Skibene, og Orlogsværftets Areal er ca. 88 Tdr. Land, Vejen fra Indgangen paa Værftet til den søndre Ende er over i Fjerdingvej, saa man vil kunne forstaa, at Tilsyn er nødvendigt.

Det ærede Medlem ønskede dernæst, at Marinen i større Omfang end hidtil skulde overtage forskellige Arbejder for Ministeriet for offentlige Arbejder, saasom Vedligeholdelse og Bygning af Dampfærger. En Dampfærge er der i Aar og i Fjor underkastet Eftersyn paa Værftet, og det er mig bekendt, at Søfartsafdelingen har været i høj Grad tilfreds baade med Arbejdets Udførelse og med Bekostningen. En Grund, hvorfor det ærede Medlem ogsaa vilde have, at vi skulde have Civilbygning i større Omfang paa Værftet, var, som han udtrykte sig, fordi Jernindustrien er „det urolige Hjørne“, og Staten kunde derfor komme til at vente med Trafikmateriel, hvis Bestillinger skete hos indlandske Firmaer. De to ny Dampfærger ere, saa vidt mig bekendt, endnu ikke bestilte, men de kunne ikke bygges paa Orlogsværftet, fordi de Beddinger, der ere til Disposition, ere for korte, og Dokken er for lille. „Det urolige Hjørne“, sagde det ærede Medlem, skulde, som sagt, begrunde Civilbygningen paa Værftet. Vilde det ikke egentlig ligge nærmere, om det ærede Medlem vilde bidrage til, om jeg saa maa sige, at afdæmpe „det urolige Hjørne“? Det trækker absolut ikke Kunder til en privat Fabrik, det afskrækker Kunderne. En Havarist venter ikke til Opførelsen af et Mellemværende mellem en Arbejdsgiver og hans Arbejdere er forbi, nej, han gaar til en anden Fabrik, hvor han ved, at der er stabile Forhold.

Det ærede Medlem kom dernæst med